Błogosławiony człowiek, który nie idzie za radą występnych,
nie wchodzi na drogę grzeszników
i nie zasiada w gronie szyderców,
lecz w prawie Pańskim upodobał sobie
i rozmyśla nad nim dniem i nocą.

On jest jak drzewo zasadzone nad płynącą wodą,
które wydaje owoc w swoim czasie,
liście jego nie więdną,
a wszystko, co czyni, jest udane.

Drzewo zasadzone nad wodą płynącą. Nie nad stawem bez dopływu i odpływu.
Nad strumieniem, w którym woda płynie, jest czysta i świeża, wciąż nowa.
Jaki owoc to drzewo wydaje?

Owocem zaś ducha jest:
miłość, radość, pokój,
cierpliwość, uprzejmość, dobroć,
wierność, łagodność, opanowanie.